

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE:

In Capitală: 1 an 30 lei, 6 lună 15 lei, 3 lună 8 lei.
 In District: 1 an 36 lei, 6 lună 18 lei, 3 lună 10 lei.
 In Streinătate: 1 an 48 lei, 6 lună 24 lei, 3 lună 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN.

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa:

In Romania: La administrație, Tipografia St. Mihăescu, Strada Covaci, No. 14 și la corespondenții din județe.
 In Paris: La Société Havas, place de la Bourse, 8.
 In Viena: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.
 In Londra: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.
 In Berlin, Frankfurt, Zurich, New-York: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

ANUNȚURILE:

Linia de 35 milimetri pe pagina IV-a 35 bani.
 Reclame pe pagina III-a 1 Leu.
 II-a 2 .
 Episole nefrancate se refuză.
 Articoli nepublicați nu se inapoeză.
 Pentru rubrica: inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

Prim-Redactor: STEF. C. MICHALESU

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele straine.

Berlin, 7 Decembrie.

Plusul bugetului militar, escludând Bavaria, este pentru cheltuele permanente 17,639,713, și pentru o singură cheltuială 18,585,824, adecă cu totul mai mult ca în anul present 36 milioane de mărci. Urcările aceaste se motivează pe noi trebuini ale armatei. Prima sumă amintită aci va crește, calculându-se Bavaria, la 20 de milioane, și se va acoperi printr-un împrumut, suma a două e motivată cu zidiri de casarme.

Berlin, 7 Decembrie.

Ziarul „N. A. Z.“ desminte stirea dată de „Standard“ că în Friederichsruhe s-ar fi vorbit și s-ar fi făcut o alianță franco-germană. Din confrințele între principalele de Bismarck, Hohenlohe și contele de Saint-Valier reiese un lucru, și adecă că între guvernele Germane și Republicei franceze domnește cel mai perfect acord în privința procedurii la deslegarea cestuiilor orientale.

Asemenea n'are consistență nici stirea că între numiți diplomați s'ar fi pus la cale crearea de noi regate la Dunăre.

Roma, 7 Decembrie.

Guvernul a opus publicaționei unei proclamații a comitetului grecesc d'acă, pentru că Cairoli a dat asigurări formale ambasadorului turc că numitul comitet nu se bucură de nici un sprijin din partea guvernului.

Roma, 7 Decembrie.

Curtea de casăjune a respins petiționarea de anulare a lui Don Carlos în procesul *tunsurei de aur* și l'a condamnat la plătirea cheltuelelor.

Londra, 7 Decembrie

Lordul Cowper e nemulțumit cu situaționa din Dublin și dorește să renunțe la domnia de vice-rege. Discursul lui Parnell a consternat spiritele.

Regina a făcut eri pe la amiază o vizită în părăsete Eugenia, la Chiselhurst.

Paris, 7 Decembrie.

Prin cercurile diplomatice de acă se crede că Grecia are lipsa toată iarna ca să se poată pregăti de resboiu, într'acea insă poate că Europa va da peste un mod de deslegare.

Londra, 7 Decembrie.

Dillon, un membru al Landligei a declarat eri într'un meeting la Malahide următoarele:

Dacă lordul suprem judecător se va incumeti, să prostitueze banca de judecător, adresând vorbe infame și mincinoase contra lui și a sociilor lui, să știe că hermelinul nul va scăpa, ca să i arunce în față epitetul de *mincinos*. Definiționea unui om mincinos, constă în acea că afirăm că pre-cugetare o inecitate, știind bine că ce vorbește, nu e adeverat. Supremul judecător May cade, prin cele ce a afirmat, în categoria omului mincinos, prin urmare și mincinos, și încă un mincinos laș, din cauza că a afirmat minciuna dintr'un loc, ce l'erește de consecințele ei, pe care de sigur le ar fi avut la le suferi, dacă ar fi afirmat-o dintr'un alt loc.

Pe acest Dillon l'a numit chiar ieri Charles Russell om serios, instruit și abil.

Paris, 7 Decembrie.

Gambetta rostește în onoarea memoriei decedătorului Joly aceste cuvinte: Ești din strate infiatoare, Joly și tu să te ridice și să te apropi de scopul, spre care și către care cu totii gravită spre lumină, bună-stare și progres; ne a dat tuturor mare exemplu de toleranță, unire și concordia. Să rămânem unit în prea sănătul nostru scop al fundării și fortificării republicei noastre, în a căruia serviciu a murit Joly.

Să nu ne îndepărtem de acă fără de decisivă energică să facem totul pentru laboare, republică și patria. Nu zic, treci în pace umbră săntă! în mijlocul afacerilor inimă noastră va fi plină de recunoștință către tine, și când ne vom fi ajuns scopul, nu vom uita luptele și silințele tale.

Serviciul telegrafic al „României Libere“

8 Decembrie — 9 ore seara.

Londra, 9 Decembrie.

„Daily Telegraph“ crede a ști că în caz de resboiu cu Grecia, Muctar-pașa va comanda trupe turcești.

Un agent judecătoresc, care proceda ieri la is-gonirea unui arendaș, a fost impușcat.

Berlin, 9 Decembrie.

„Norddeutsche Algemeine Zeitung“ declară că nouăzile ziarelor în privința convorbirilor între d. Radovici, ministrul Germaniei, cu regele Greciei și primul său ministru, sunt curate învenții.

Roma, 9 Decembrie. Ministrul afacerilor străine a fost înștiințat că principalii autori căi au încercat să atace la Metelin pe pescarii italieni, au fost arestați. El sunt Turci.

9 Decembrie — 7 ore seara

Londra, 9 Decembrie. Banca Engleză și-a ridicat scontul de la 2 1/2 la 3%.

Pesta, 9 Decembrie. Camera a adoptat cu majoritate de 7 voturi propunerea d-lui Madarasy pentru a discuta proiectul privitor la impositul pe cafea, pe zachăr și pe bere numai după sărbătorile Crăciunului. Prezidentul consiliului s'a pronunțat contra acestei propunerii și în favoarea celei prezintate de d. Appony, ca să se discute proiectul miercurea viitoare.

(Havas)

CADAREA PLEVNEI

28 Noembrie, 1877.

Iată ziua în care armata noastră adaoagă una din cele mai strălucitoare frunze la coroana de vitejii a Neamului românesc.

Căderea Plevnei a însemnat, în analele Europei, începutul unei noi ere pentru Orient.

Istoria nepărtinitoare va spune vecinică vîitorimei, cum se purtară România în crîncenul resboiu contra Semilunii, și că contribuiră ei la fericirea popoarelor din Orient.

Trăiească armata română!
Trăiească Căpitanul ei!

A se vedea ultime scrisi pe pagina III.

București, 28 Noembrie

Mult a trebuit să ne ocupă cele ce rosteau miniștri prin cuvântul Coroanei, fiind că noi am cătat să dăm mesagiului importanță reală pe care el urmează să oibă, intr'un stat constituțional.

In timpul nostru, lumea merge pe aripă de foc. Nevoile și dorințele omului se înmulțesc, în proporție foarte strânsă, cu gradul de cultură la care ajunge, cu distanță ce el străbate, în calea nemărginită a civilizației.

Asemenea este și pentru națiuni.

Popoarele cari doresc să trăiască și să fie sigure pe ziua lor de măine, acelea, sub pedeapsa de nimicire, datoare sunt să meargă tot înainte, ca să se tie că mai aproape de progresul epocii ce ele străbat.

Espunerea constituțională a vederilor guvernamentale, de la începutul fiecărei sesiuni, nu este de căt o programă anuală a puterii executive, și nu puțin interesează pe țară a sci cum se reflectă, în mintea conducătorilor săi, starea politică și economică în care o cred că se află, și ce mijloace au ales aceștia spre a răspunde la trebuințele cele mai simțite ale timpului, la condițiunile impuse de progres.

Cestiunea era pentru noi de-a nu lăsa dar să se evaporeze aşa de repede angajamentele solemne pe cari consilierii Coroanei luan către țara, — nu doar că nu sciam cu ce cumpără trebuie ele căntărite; ci pentru că, în interesul moral și utilitar al națiunii, noi am dori să vedem o dată că respectul cuvântului dat unui popor, sub forma politică cea mai augustă, devine și în statul român un fapt neîndoios.

A vindeca, de se poate, pe „eminenții noștri oameni de stat“ de boala amăgi-

re și a păpușăriilor politice, și a scoate, de d'ală parte, poporul din decepționea în care fatalmente a căzut: eată, ne pare, o țintă de cel mai înalt interes, și,oricăt ar fi de anevoieasă calea ce conduce la densa, noi nu o vom părași.

Aci, de sigur, o bună parte a causei ce ne aduce atât de amari neajunsuri, că „faimoșii oameni de stat“ esă la vopsea tot altfel, de căt cu se dau țeri și cum ei vorbesc.

Lăsându-șă în orbirea păcatului ce, din fericire pentru noi, curând său mai tardiv, tot ei sugrumă, — să trecem la ceea ce preocupa acum mai de aproape spiritul nostru public.

In curind, Camerile cată să respondă la discursul Coroanei, și toate gândurile sunt naturalmente acum indreptate către aprecierea ce se va fi planuind, în fericita familie a majorității, asupra celor ce au înșirat miniștrii.

Nu este tocmai greu de prevăzut că ce lucru are să respundă ecoul parlamentar al d-lui Brătianu, dacă vor considera norocita întemplieră a compunerii acelei comisiuni de înțeleptă, pe cari votul majorității i-a chemat la onoare de-a înșigheba un respuns.

D-nii Costinescu, Ferichide, Fleva, Ghiorghian și d. Ureche compun compacta majoritate a comisiunei de respuns, și bănuială nu poate fi, nicăi că un grăunte de muștar, că țara n'are să ridice în slavă pe părintescul ei guvern, pentru toate minunile ce-ă adus pe capu-i, și pentru droia de reforme cu cari el se leagă că are să facă, de aci înainte, agriida miere.

Cum se vor lăsa oare mai pe jos, în tămăieră și în osanale, tocmai acești Veniamini ai „marelui partid“, când guvernul n'a economisit de loc cununile de merit, aruncate cu carul, servile sale majorității...?

„Laudă-mă, să te laud“: sunt cuvintele stereotipe ce-și schimbă armonicele părți ale fericitului nostru stat, Camere și guvern!

De vre-un respuns dară, care să arate, verde și adevărat, starea actuală a țării, incășată cum este de atâtea nenumărate mizerii: de una ca aceasta, nicăi vorbă poate fi...

Ce atitudine vor ține insă — cată să ne întrebăm — de-o parte, d-l Mărzescu, — de cealaltă, d. Carp, pe cari majoritatea i-a strecurat, de principiu numai, în sinul compactei comisiuni?...

Bine că le-ă dat patriotilor și atât prin gând!..

In nicăi o parte din lume, gura opoziției nu se inchide la Tron, și mai cu seamă, într'o imprejurare ca aceasta, când ea poate să-și exprime, direct către Coroana, opinioanele ce are în privire situaționea generale a țării; sau să temereze cel puțin zelul și optimismul majorității, pentru tot ce comite și pentru tot ce zice îndatoritorul ei guvernul.

D. Carp însă și declarat că, dacă o poziție nu-l autorizează formal a o reprezinta în comisiunea de respuns, — d-sa se vede nevoit a declina această onoare, și retragerea d-sale se poate privi dar ca hotărăță, de oare ce membrul opoziției a păstrat tăcerea asupra acestui punct.

Pentru ce vor fi aleșă insă patriotii pe

d. Mărzescu: iată ceea-ce mulți se vor fi intrebând.

Prezența deputatului de Iași, în acea comisiune, era, am putea zice, inevitabilă. D-sa cătă să represinte, în respunsul către Tron, grupul liberalilor moderati“ cari consimțiseră să scoată pe d. Brătianu din gravul impas în care el arunca case refusul obstinat al partidelor de peste Milcov, de-a nu primind acela puterea în dictatura roșie, și era tocmai momentul cel mai critic al statului român.

M. S. Vodă avea — precum scim — să plece peste hotare, și ministerul, în intervalul delicat al călătoriei domnești, nu putea să remăie fără bărbăți cari să represinte și interesele Moldovii.

E de prisos să mai spunem că mari-nimia „liberari moderati“ nu le prinse bine, ca tutulor cari plâng pentru altii, de li se scurg lor ochii mai antău...*

In comisiunea de respuns, nu remăne dar, ca expresiune parțială a opoziției, în starea actuală, după fiscul facut de cei doi miniștri revocați de incredearea grupului, — nu remăne, zicem, de căt d. Mărzescu, despre care suntem în drept a crede, că, de va primi cum-va să remăne în reprezentanținea Camerei față cu Coroana, pentru considerații de înaltă politică, cel puțin d-lui nu va sufla în cimpoul puterii, de rind cu cei-l-alti.

Si ar fi chiar muncă pierdută...

In starea de azi a lucrurilor, Camere și guvern, să'u băut banii, până la lăsae...

CRONICA ZILEI

Cu ocazia scandalului provocat de scrierea d-lui Conta, unu din confrății noștri a afirmat că d. Panu, către care a fost adresată ministerială epistolă, este membru al grupului liberal-moderat și redactor al „Stelii României“.

S'a făcut o eroare.

D-nu Panu n'a fost nicăi o dată membru al acestui grup, în care figurează bărbăți, ca d-ni Mărzescu, Ciupercescu, Livaditi, Papadopol, Cobălescu, Sculi, Bălaieș, și mai mulți tineri distinși din capitala Moldovă; nu este nicăi redactor al ziarului „Steaua României“. Dnia-sa este procuror general, care părăsia sferele inalte magistraturi cu cari se află investit, spre a se face agent politic al d-lui Conta. Martură epistolă a cestia, d. Panu voia să formeze redacție unu nou ziar, al roșilor din Iași; că despre ziarul „Steaua României“, el continuă, sub redacția confrății noștri d. Brâzna, a fi organul grupului liberalilor-moderati.

Impreună cu acest domn, lucră spre a aduce întrigă intre liberali-moderati, d-nii Ghiorghian, deputat al influenții-morale, exclus cu aliau din grupul moderatilor, și primul-președinte al tribunalului, spre a se recomanda protecționiștii guvernamentale. El a și isbutit să tragă în partea lor pe un zugrav, căruia ministerul ia cumpărătura și masgălită, pe d. Bejan, candidat la catedra de drept român de la Iași și pe d. Burada aspirant de slujbă judecătorească. Cu acestia, d. Panu voia să formeze redacție unu nou ziar, al roșilor din Iași; că despre ziarul „Steaua României“, el continuă, sub redacția confrății noștri d. Brâzna, a fi organul grupului liberalilor-moder

oca, deși producția grăului în anul acesta a fost destul de multumitoare. — Serman popor suveran!

In Iași, în locul „Stafetii”, apare „Liberalul”. E aci numă o schimbare de firmă, fondul e tot acelaș.

„Liberalul” din Iași astăzi, că într-o comună din județul Iași său descopte 20 desertori și că justiția militară a săi pus mână pe el.

Lucrul ciudat este, că se zice, că proprietarul moșiei i-ar fi asigurat că dacă se vor tocmai ca arăți la el, atunci garantează de a-i scăpa de pe deapsă.

VIRTUTEA MILITARA.

Medalia *Virtutea Militară* a fost instituită, pentru a răsplăti pe sergenți cari au un serviu neîntrerupt de 12 ani împliniți, precum și spre a recompensa faptele meritorii de curaj și devotament ale militariilor în genera. Înaintea resboiului, această medalie s-a acordat și pentru serviciul de 12 ani și pentru fapte meritorii în timp de pace, de aceea și forma ei s-a hotărât a fi aceea a medalioilor comemorative. Prin răsboiu însă, valoarea faptelor meritorii de curaj și devotament au dobândit o altă însemnatate, și această medalie, păstrând aceeași formă, nu constituie un semn destul de distinctiv pentru a reprezenta virtuțile militare ce său manifestat pe câmpul de bătălie. De aceea dar forma și dimensiile *Virtutis militare*, acordată pentru fapte de curaj și devotament în timp de răsboiu, vor fi cele cuprinse în descrierea următoare, apărută astăzi în gazeta oficială și însoțită de un decret domnesc :

Medalia se compune din o cruce cu patru ramuri de argint pentru grade inferioare, și de aur pentru ofițeri. Dimensiunile crucii sunt cele următoare: 35 mm. de la o estemitate a unei ramuri până la cea-l-altă. 1½ mm. grosimea crucii pretutindinea. 13 mm. lățimea ramurilor crucii către exterior. 7 mm. lățimea ramurilor către interior lângă medalion; impregiul ramurilor pe margine și pe amândouă fețele crucii se află o ciselură mată în lărgime de 1½ mm. care conținează crucea terminându-se la medalionul din centru. Metalul crucii atât pentru grade inferioare precum și pentru ofițeri este cu luciu, afară do ciselura de pe margine. În mijlocul crucii și facând parte dintr-însa, se află un medalion rotund de același metal ale căruia dimensiuni sunt cele următoare: 17 mm. diametru medalionului. 2½ mm. grosimea sa. Marginile acestui medalion pe amândouă fețele sunt rădăcinate în relief de ½ mm.; pe una din fețe se află efiga Domnului cu inscripția, de giur impregiul, *Carol I, Domn al României*, lungimea literelor de un mm.; pe cea-altă față se află inscripția: *Virtutea Militară*, în 2 rânduri, și literile având aceeași dimensiuni ca acelele de pe față cea-l-altă.

Acest medalion în toate părțile sale cu efiga și inscripția va fi mat; între ramurile crucii și la o distanță de 2 mm. de extremitățile exterioare ale ramurilor crucii se află o coroană de stejar concentrică cu medalion și la o distanță de 2 mm. de marginile medalionului; dimensiile coroarii de stejar sunt cele următoare: 3½ mm. lățime, ½ mm. grosime la margine. 1 mm. grosime în mijloc. Coroana de stejar va fi mat. — D-asupra ramurei superioare a crucii se află fixat un inel mic rotund care să servească pentru fixarea medalionului prin panclică, diametru este de 12 mm., grosimea sa este de 1½ mm. Acest inel va fi de același metal ca restul medaliei, fiind luciu.

Această dispoziție nu schimbă într-o nimic

regulamentul decretat în 1872, nicăi forma medaliei *Virtutea Militară* acordată conform aceluui regulament pentru timpul de pace.

DIN AFARA

Din desbaterile parlamentului francez.

În ședința de la 6 Decembrie a Camerei franceze, deputatul Soubeyran constată *marsele esport de aur*, vorbesc despre proiectul guvernului italian de a desființa cursul forțat și întrebă pe guvern ce măsuri are de gând să iea, față cu *primejdia eșirei aurului din târziu*.

Ministrul Magnin recunoaște imputințarea aurului și drept cauza deosebită a faptului, că în urma slabiei recolte din astăzi, importul Franței este mai mare de către esportul și numeroase capitale franceze se află alocate în străinătate. El va apăra efectivul numărător al Băncii prin urcarea scumpului și prin edarea de bilete de către 100 de franci. *Constată apoi aventul industriei și prisosul aurului ce circulează în Franția, care să urce la 5 miliarde*.

Soubeyran răspunde, că actuala situație bănească este multumitoare, dar că trebuie să se țină săma de dificultăți ce vor rezulta din hărțile Germaniei și ale Americii. Apreciază apoi fluctuațiile valoarei între aur și argint și semnalează urmările scăderii prețului argintului în Germania, pe care o numește neînțeleaptă, precum și urmările apreciatei amortisări a datoriei americane. Lipsa de aur va deveni mai mare, căci bumbacul și cerealele americane nu vor mai putea fi plătită în valoare americană. Densul consiliu să ia inițiativa la niște negocieri monetare cu Germania și America, spre a stabili un mediu comun în raporturile monetare dintre acestea și, ceea ce va primi în deosebi foarte mult comerciului.

In Senat, profesorul și istoricul Henri Martin, dobândesc, cu ocazia desbaterilor budgetului instrucției și frumoaselor arte, un credit de 30,000 fr., spre a se putea păstra pietrele megalitice, ce se găsesc încă în mare număr, în deosebi prin Bretagne și sunt nespus de prețioase pentru cercetările istorice, dar cărăi cad adesea pradă neștiinței tăraniilor.

Lafond de Saint-Mur întrebă tot în Senat, dacă noua linie ferată, care va impunea Franția cu Italia, e mai bine să treacă prin munțe Simplon sau prin Mont-Blanc. Ministrul Carnot răspunde, că această linie nu să treacă niciodată prin Simplon, ci prin Mont-Blanc, dar printre un alt loc, pe unde va paraliza cu desăvârsire linia nefrancesă a St. Gothardului și va aduce Franției cele mai mari folosuri economice și strategice. Locul însă pe unde are să treacă această linie, e de o cam dată un *secret de stat*.

Clericalul Berenger interpelează pe guvern, pentru ce a depărtat din posturile lor pe călugăriete, cărăi propuneau până acum în scăolele fetelor de ofițeri, și le-a înlocuit cu profesoare laice? Ferry răspunde, că ceea ce a facut, a fost în drept să facă.

Resboiul în America de meazăzi.

America de meazăzi e în primejdie, să se văză în curând incinsă întreagă de flacările resboiului.

Chili și Peru, neobositii beligeranți, cărăi să omoară fără cruce care să fie de un an de zile, nu au putut să încheie pace. Chili cere prea mult Perulu și acesta nu poate da. Resboiul va reintra din nou.

Aum însă vrea să se amestice în lupta și Republica Argentina, care are, încă de mult, de

răfuit niște daraveri cu guvernul chilian. Ea va da ajutor Perulu. Pentru casul acesta amenință însă să intre în foc și Brasilia, și anume pentru Chilieni. Senatul acesteia a votat deja 5 milioane de milrei pentru eventuala campanie. După începerea resboiului Senatul promite să acorde și alte credite.

A TREIA CONFERINȚĂ A DLU MAIORESCU

LOGICA

MERCURI 8-9 ORE SEARA.

Se știe că Logica este știința care ne arată legile, în virtutea căror, se pot alcătui argumente juste, legitime, sănătoase. Argumentarea este tainica lucrare a inteligenței, care învederează cum o idee relativ nouă este coprinsă în alte idei cunoscute de mai înainte.

Nu mai rămâne indoială dar, că elementele care se imbucă, se inclestează, și se leagă între ele pentru a clădi argumentarea, sunt ideile.

Ce este ideea? Care e cuprinsul, care e valoarea acestui cuvânt „idee”? Limba noastră, atât de mult chinuită până mai de ună zi, ne apucând în destul de poteca dreaptă, în științele abstrakte nu să-i închliegă înțelesul hotărât al cuvintelor. La noi cuvântul „idee” are numeroase înțelesuri. Astfel buni-oară, când privesc un paralelogram, nervii optică mi transmit imaginea formei, mărimii, poziției, colorii laturilor acele figură geometrice, și această sensație, se numește la noi, de florile mărului, idee; dacă, după ce l-am privit cătăva vremuri, închid ochii imaginea lui rămâne în creer, acest fenomen, se numește cărăși idee; dacă am privit în osebii timpuri, imprejurări și locuri mai multe paralelograme: mai mari, mai mici, mai prost sau mai bine luate, din ceea ce am privit, din suma impresiunelor, din raportul, din legătura imaginilor, rezultă pentru o minte sănătoasă, o imagină abstractă, o sinteză a tot ce e comun și de esență la toate paralelogramele, acest fenomen mintal este închis ear în cuvântul „idee”; dacă în fine, înșirăm înșurările paralelogramului, dacă spunem și susținem un adever relațiv la paralelograme, prințru un sir de argumente, dacă buni-oară afirmăm, că, „paralelogramele cu basă și cu înălțimi egale sunt egale în suprafața lor”, căpătăm despre acesta figura geometrică „idei” în formă de proposiții, în formă de *judecăți*. Ei bine, de cercul ideilor din urmă și vorba în logică, de ideile numite *judecăți*.

După această lămurire ușor se poate forfecă înțelesul argumentării, ușor se poate preciza în formă și în fond, putând zice, fără sfială că nu vom fi înțeleși, că argumentarea este o lucrare, o industrie secretă a mintii noastre, care ne învederează coprinderea unei judecăți noi în înțelesul lor, și chipul cum judecata nouă se poate plămădi din cele cunoscute.

Dar orice judecăță nu se formează de către incatenarea cuviincioasă a noțiunilor, a acestor cunoștințe elementare. Noțiunile, ori cărăi s-ar părea de modeste în înțelesarea lor, este fundamental trainic și unic al teoriei logice, al oricărui monument pur intelectual. Fără noțiuni: nici o judecăță cu putință; fără judecăță: omul ar discuta și azi hoitul flanelor sălbăticie.

Ce este noțiunea? Cum se năște în mintea noastră acest element atât de fundamental?

Să ne închipuim un copil ca de vîr'o 4, 5 ani, care a început să rupă la vorbă, părții, or dădă, or madama, și arate pe fratele său mai mare, și zice, acesta e *fratele* tău. Copilul stă pe gânduri și vorba *frate*, sonurile acestui cu-

vînt, și deșteaptă în minte imaginea fratelui său: cu păr brun, oache și smead, cu surub negru și lustruit, cu ochielări pe nas, dacă poartă, cu o voce ascuțită, cu frezură în păr, etc. Pentru acest copil vorba „frate” va desemna numai pe fratele său, cu toate insușirile lui, calitatea său defecte, cu toate imprejurările în care cunoaște, și nici cum nu îl va veni să creată că acest cuvânt ar mai coprinde și pe un alt individ, afară de acela pe care l’stie el. Numai târziu, spre marea lui mirare, aude că copilul de peste drum are și el un *frate*, atunci imaginea împărtășează vorba „frate” începe a se despră de insușirile fratelui său, de atâtea și atâtă nuantă ce l’insușă; apoi, dacă cu timbul aude că și tatăl său are un *frate*, părul cărunt or colții al unchiului său, și răpește poate ultima insușire de *tinerețe*, ce îl mai însoță imaginea scorzonieră în minte de cuvântul *frate*.

Astfel incelul cu incelul, prințru un lung sir de experiențe, i se formează gândul de „copil ai acelorași părții”, gând abstract, subtract nematerial, atunci când aude grăndu-se cuvântul „frate”.

Cuvântul frate nu îl mai deșteaptă în minte niste ochi ca mura, un păr castaniu, o voce forte, nu, nu îl mai deșteaptă nimic real, nimic hotărît, nimic material, ci un ce desmaterializat, senzația comună tuturor fraților; această esență, care nu are nimic cu materia, alcătuiește noțiunea.

Notiunea dar, nu poate reprezenta un obiect palpabil, un obiect al căruia trup să-l găsim afară din noi, nu, ea este o roadă nematerială a mintii noastre care rezultă din sublimația unei esențe mai multor obiecte, lăsând la o parte obiectele strimate și individuale.

Această procesiune a constinței care mănește neștimite de la obiecte materiale la noțiuni, este o taină pentru fiziolgie; poate că va veni vremea când se va spinge această problemă, și năsuină omenească va fi satisfăcută și în acelașă direcție.

Animalele prin imagini de obiecte, dar nu pot să-i formeze noțiuni), dovedă că și în capul omului când se formează se simte indată nevoie de a se fixa, de a se exprima, de a se cristala prin limbajul, ear la animale nu. Limbagul este putință de a exprima gândirea, de a răsta noțiunile ce se degează în minte prin observarea mai multor obiecte. La început sunetele or fi stat în legătură cu obiectele, ază s-a perdit această legătură.

Se vedem în treacăt raportul între limbă și cugetare. Cuvântul este sensibilizarea noțiunilor, a unui proces așa de abstract, și în mersul pro-păsirei omenești cuvântul se mișcă, se modifică, nu numai din cauza fisiologice, dar chiar din ferea inherentă între gândire și grai. Să ne închipuim cări puteau fi la început gândurile omului despre om. Stim cu totușă că, în adâncimea trecutului, nici nu se viață de teoria darwiniană, omul se credea că a fost plămădit din lut dospit și din suflarea duhului peste el; de aceea reiese legătura dintre vorba *homo* și humă, dintre cuvânt și gândul ce avea omul de el în suflare. Ază acel *h* dispăr și cuvântul *om* nu ne mai amintește lutil, de care-ce credințele bătrânești, patriarcale sunt risipite de datele științei ce pătrunde din ce în ce în stratele societății.

Gândirea nu se exprimă, nu se sensibilizează numai prin grai dar și prin scriere. Scrisul nostru, — nu e vorba de scrierea hieroglifică, — este sensibilizarea cuvântului auzit prin semne văzute. Citind semnele, grămă cuvântul, cuvântul auzit, deșteaptă noțiunea. Scopul dar unic al scrierii este de a ne da cuvântul pentru a transmite înțelesul noțiunii; înțelesul este scopul

* Să nu rămâne nici-o indoială despre aceasta? Eacă cea-ce nu și se pare tocmai sigur.

duș soțul sărac și desnădăjduit, într-un fel de stare de nebunie. În acestea imprejurări apare un măntuitor, ce e drept modest, dar cu toate acestea: un măntuitor. Niger Penruddok, fiul preotului din comună, tocmai chirionit și el pentru cariera preotească, e prima achiziție ce face Myra. Desi — după spusa amicilor săi — chemat a fi un mare profesor, un luceafăr al bisericel, el preferă să renunțe la orice mărire și să-i închidă viața, ca preot, în micul sat al tătălușului său, numai Myra să primiască a fi femeia sa. Bătrânel Ferars o conjură, să nu respingă pe acest măntuitor. Stim însă, că Myra și-a propus să nu-i dea mâna decât unuia membru al camerei lor, și ea n-a renunțat de felul lui votul acesta. Tânărul, inamorat preot și respins pentru fericirea sa și a lui. Bătrânel Ferars însă, isbit de atâtea nenorociri și de ingratitudinea ce-a suferit, se face propriul seu omoritor. Ingenunchiată lângă cadavrul tătălușului său, Myra jură din nou, că ea și fratele ei trebuiesc să reînalte vechea strălucire a familiei. Toate peripețiile înfricoșate prin cărăi treceuse casa lor, nu o fac de cărăi să se incredinteze, că spre a i-si bucură, Endymion trebuie să proceadă în întreprinderile sale cu multă precauție și să căsătorească pe lângă glorie și avere.

(Va urma)

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 28 Noembrie. —

2

O RECENSIUNE

ENDYMION

(Romanul mai nou al lordului Beaconsfield)

Această intorsătură însemnează desăvârșita ruină a familiei Ferrars. Mica Myra împărtășește acest eveniment fratelui ei, zicând că trebuie să se fi întemplat ceva extra-ordinar, ceva infrițat: de știut nu știe anume ce, dar atâtă și sursele, că pe viitor nu vor mai dobândi nici un poni. Într-adevăr, victoria vighilor despoiase pe gemenii Ferrars de căi lor de călărit și de multe altele încă. Ferrars e silit să renunțe la cariera politică, până ce partidul său va fi departe de putere și de funcții; el se retrage cu familia sa la o mică moșie, unde rămâne să ducă amărătia viață și unul arendaș serman. Nici în această singurătate însă, curagiul nu părăsește pe regina de odinioară a saloanelor. Ea crește pe copii ei, acum ca și mai înainte, în ferma credință, că ursita lor este să dobândească bogății, vadă, putere și pozițiunile cele mai înalte în stat și în societatea Marei Britanii. Ea singură păstrează încă neclintit în inima bărbatului său curagiul.

Familia Ferrars nu poate suferi aceasta ultimă lovitură. Despărțirea de fiul ei, mai vîrstos însă conștiință, că nenorocitul o să fie avisat acum să lupte toată viață, într-o poziție umilită, pentru căstigarea părții de toate zilele, săruncină ființă întreagă și nefericitei mame, care nu și perduse, până atunci, nici-odată cur

scriere, — nici un alt scop nu poate avea, nici un alt scop rational, legitim; plecând de la acest principiu lămurit și sănătos, pentru a atinge tinta scrierei, trebuie să usurăm scrierea, s'o facem a ne comunica repede cuvintele, pentru că se dobândim împedire și ușor înțelesul lor; deci: atâtea litere cîte sunete; numai astfel ne aflăm în terăm inteligenței. Etimologii și Gramatici care toată viața nu s'au ocupat de cît de gramatică, prin scrierea intortochiată ce susțin, prin admîterea mai multor litere pentru același sunet, prin inmultirea desfrînată a formelor, ne depărtează de tinta scrierii: înțelesul.

Când omenirea se svîrcolește în fața marilor probleme, când mintele luminate nu se mai ocupă de cît de incatenarea găndirilor pentru a răsi indeodea în care stă înnechată omenirea, etimologii și eclecticii se aruncă dă urmezișul progresului, susținând o vorbire și o scriere năucă, făcând din extrinsecitatea lor tinta mintei omenesti. Atunci când noi ardem de dorul de afă omenirea, ei ne opresc în loc pentru a ne explica o formă greoaie a cuvîntului scris; azî când omenirea legănd noțiune de noțiune, incatenând judecata de judecată pentru a și atinge idealul său, acești campioni nesăbuiți vor să ne depărteze de tinta, numai pentru a complica unelele materiale ale el.

Căt de mare n'ar fi otrava unui general ce ar alerga într-un suflet, în tren, pentru a salva viața a sute de batalioane, când machinistul i-ar trănsi prin minte se opreasă mersul trenului pentru a îl explica toate piesele, toate surupurile locomotive!

Nu e timp și nu e cuvințios a iucatenea omenirea cu forme deșerte și a o depărta de tinta sa...

Aci închee d. Maiorescu conferința sa, înnechat de aplause.

„STEAUA ROMANIEI” SI D-L CONTA

D-l Conta este respins de tovarășii săi politici de ieri. Modul, cum deceptiunile moderat-liberali declară aceasta în organul lor „Steaua României”, mai vîrtoș după luminile respîndite de „Scrisoarea unui ministru”, este cu mult mai caracteristic și instructiv, de cît să nu'l reproducem.

Scrisoarea d-lui Conta — zic densiș — este cel mai eloquent testimoniu de pauperitate ce s'a putut d'ă singur, este cel mai trist și desgustător specimen despre micsorătatea de suflet de care poate să fie capabil un om; și fiind că noi credem că opinionea publică este cu drept cîvînt interesață de a ști și de a cunoaște nu numai faptul isolat al acestei scrisori, dar încă și imprejurările cari se găsesc în strînsă legătură cu un asemenea fapt, vom pune de astă dată punctele pe i, și vom demasca opinionei publice pe acel ce a abuzat de increderea comitenților lui, într'un mod așa de nedemn!

D. V. Conta a ajuns în cîmeră ca port-drapel al liberalilor moderat, „Steaua României” a fost singurul organ de publicitate care a stiut să-l facă cunoscut opiniunei publice. D. V. Conta a ajuns la minister ca expresiunea cea mai curată a principiilor liberal-moderatilor numai mulțumită cîsteaui grup liberal moderat, s'a știut d-lui face necesar în combinația ministerialeă de astă vară. Prin urmare liberalilor-moderat și organului lor de publicitate datorește d. Conta lustrul reputației sale de om cu caracter. Oricare va cetai însă scrisoarea d-sale, pe care o reproducem mai jos în întregul ei, se va convinge de sigur că numai caracter nu poate avea un om, care, pentru a și menaja bunele gra-

ții ale d-lui Brătianu, uită într'atâta ceea ce dorescă grupul său, în cît merge până a califica de prostie, conduita politică a partizanilor săi, insultând cu cinism orice simț de demnitate din partea acestora.

Când bănuiescă că sluga din casă te fură, cel mai potrivit lăru este să o concediez pe dată și fără multă vorbă; cînd însă justiția umană surprinde pe făptaș asupra delictului, și cînd societatea, alarmată și scandalisată de fără de legile delinquentului, caută să și îee socoteală de imprejurările cari pot său nu milta în favoarea sa; cînd, în fine, cel ce este victimă unui abus de incredere trebuie, în interesul moralei și a justiției sociale, să demaste și să confundă pe vinovat, nu noi vom fi aceia cari să păstrăm tacere, ori cîtă durere sufletească resimțim vîdînd astăzi ingenunchiat și umilit pe acela ce a fost singe din singele nostru și trup din trupul nostru!

Da! acest om, ridicat pe umerele unor amici sinceri și desinteresați, nu este de cît un ambicios vulgar; mai reu de cît atâtă, el, deposițat al principiilor grupului liberal moderat, urzește în ascuns distrugerea acestui grup, procurând pentru această bană din fondul destinat pentru interese publice, prin urmare este un felon și un ingrat!

Nu vom insista mai mult asupra conduitelor d-lui Conta: vom spune numai pentru lămurirea cetitorilor, că ni-am fost aliat cu guvernul în credință și în dorință unor ameliorări, pe care le-am susținut în ziua trei ani de arăndul și cari ni s'au asigurat că vor fi realizate. Asteptarea noastră fiind înșălată, intră căt nu am vîdut nici macar un început de realizare a principiilor programului nostru politic, comitetul central al liberalilor moderat, în intrunirea de la 4 noiembrie curent, a decis ca d. Conta și Teriachi să se retragă din minister; cel d'intăză intru căt subscrînd un program și niste statute ca ale noastre nu mai avea nici o ratăne pentru a sta la minister; eară cel de al doilea intru căt declară că nu intră în minister de cît bazat pe concursul liberalilor moderat și numai până cînd i se va da acest concurs.

D. Mărescu, mergînd la București ca deputat cu cîteva zile înainte de deschiderea camierilor, și d. V. Sculy aflându-se acolo nu ca reprezentant al grupului ci numai ca persoană privată, d. Brătianu a insistat pe lărgă d. Mărescu să vină în Iași pentru a face pe liberali moderat să revină asupra votului de la 4 Noiembrie.

La intrunirea comitetului central din 16 Noiembrie, față fiind 30 membri, numai 4 membri au fost de părere a se reveni asupra votului, și încă și aceștia numai din punctul de vedere al oportunităței.

De sigur, este o providență pentru oamenii sinceri și de bună credință... Fatalitatea căreia s'a închinat d. Conta până la 23 Noiembrie cu atâtă ipocrizie, fatalitatea pe care a trebuit să o suportă și îndrăgindu-l acolo unde se mai găsește încă astăzi de cît doară numai din grăția dlor Pătărlăgeanu și Serurie, acea fatalitate care a facut ca un mare om politic ca d. Gheorgheian, să ajungă și fi astăzi simplu comisionar între d. Conta și d. Panu, pentru a trimite bani destinați ziarului „Liberalul”, aceeași fatalitate, zic, a facut să iasă la lumină acea scrisoare prețioasă, isvor nescat de studii morale și politice!

„Nu trebuie să le dăm avantajul de a provoca „noi ruptura“, zice d. Conta iubitorul său Panu; „jurnalul nostru va fi piesă de încercare și un cîiu care va despărții în curând, grăul de ne-

ghină!...“

Ei bine, ei vom respunde și noi la răndul nostru: noi primim desavantajul de a provoca ruptura; suntem desgustăți de a mai vedea a-

lăturea cu noi pe acel ce conspiră contra noastră; să se deosebească „grăul de neghină...“ Vom rămânea, ca și până acum, cu fruntea curată și senină, cu credința nestrămutată în principiile noastre, cu convingerea că și în politică binele nu se poate realiza de căt prin mijloace bune și oneste. D-nul Conta însă va rămâne aceea ce se arată singur prin scrisoarea de la 13 Noiembrie: un om mic la suflet, un corespondent politic de specia cea mai prostă, un trădător urit și desprețuit de toată lumea, de acel chiar în folosul căror a comis tradare; un exemplu ne-mai pomenit de ipocrisie și de ingratitudine...

CORPURILE LEGIUITOARE

SESIUNE ORDINARA.

Sediția din 27 Noiembrie, 1880.

Senatul. — Lipsesc 35 de senatori. Nu se ține sedință din cauza că prea mulți lipsesc.

Camera. — Lipsesc 55 de deputați.

Se comunică Adunării constituirea secției V.

Dd. Codrescu și Ionescu interpelează pe d. ministru al finanțelor în privința recensmentului, care, după cum să facut, a provocat atâtă plângere. Dd. Lahovari și Marghiloman arată că se face recensmentul prin comisiunile în cari figurați numai primari, notari și nicăi un proprietar. D. ministru de finanțe promite că va veni cu un proiect de lege pentru remedierea răului. Camera trece apoi la ordinea zilei după ce s'au trimis la secțiuni o moțiune a d-lui Ferichidiș și una a d-lui I. Ionescu. Această din urmă etă-o: „In vederea celor următoare în facerea recensimentului, propunem a se anula toată lucrarea făcută și a procede la facerea unui nou recensément conform cu starea prezenta a adevăratului venit funciar și după indicările științei“

Răspunsul la interpelarea d-lui Gherghel se amâna.

Prezidentul Adunării se plângă că secțiunile n'au urmat conform ordinii de zi ce li s'ă dat. Camera trece apoi în secțiuni.

Serviciul telegrafic al «României Libere»

10 Decembrie — 9 ore dim.

Paris, 9 Decembrie.

Camera a adoptat cu 356 voturi contra 113 un amendament presintat de d. Brisson prin care se cere ca bunurile congregațiilor religioase să fie supuse măsurilor fiscale de drept comun.

Athena, 9 Decembrie.

Camera a fixat cifra armatei la 60,000 oameni, cifra care împreună cu rezervele dă numărul 81,000.

Roma, 9 Decembrie.

Camera discută bugetul afacerilor strîne, d. Cairoli a declarat că a primit de la guvernul francez promisiunea explicită că religioșii din mănăstirea de Haute-Combe (Savoia) nu vor fi isgoniți. — In urma executării legii asupra incompatibilităților parlamentare, aînacetă de a mai fi deputați, prin tragere la sorti, noî deputați din dreapta, unsprezece deputați ministeriali și un disident. Printre acești 21 se găsesc un magistrat și patru profesori; cîialățin de diferitele ramuri ale administrației. — Comandorul Blanc s'a numit ministru al Italiei la München.

Berlin, 9 Decembrie.

Camera discută bugetul ministerului cultelor. Cu această ocazie, ministerul cultelor, respondînd grievurilor d-lui Windhorst care propusese ca să fie cel puțin permis preoților să administreze sacramentele fară a fi urmăriti, exprimă părerea de reu că conflictul dintre Stat și Bise-

avea să vorbească, nu era altul decât Diolbourg, care s'ar încerca să clătine pămîntul din orbita sa, dacă prin aceasta ar crede să facă lumea mai fericită. El articulă cu o voce sunătoare cuvintele:

— Domnilor, viu să vă vorbesc în numele civilizației, a umanității și a gloriei naionale!

Aceste trei vorbe nu spun lucru mare, dar însă au un privilegiu: acela de a deștepta și pe cel mai somnolent. Este o pocnitură de biciu pînă la cîștig, o băsică care crapă și resună. Nimic mai mult; dar este de ajuns. Iscusitul Diolbourg o scăa bine; el continua:

— Domnilor, ar fi de prisos de a vă vorbi despre lucrarea colosală ce este în ajun d'a se executa de către vecinii noștri de peste Manșa. Scîti că un fir telegrafic are să lege Valencia, cu Irlanda, cu Trinity-Bay pe insula Terre-Neuve, la cîteva grade de New-York. Are să se celebreze măritul lumii vechi cu cea nouă; este cel mai mare act al civilizației contemporane, pe care aș să-l subsemneze aceste două popoare. Să nu se zică că o națiune ca a noastră va rămîne indiferentă la un eveniment așa de însemnat.

Părerea mea este de a se deschide numai de căt o subscripție în mijlocul nostru, de a se trimite pe cheltuiala noastră personală un marină sau un inginer pe bastimentul Great-Eastern. El va sedea alătura cu oficiul englez. Trebuie ca Francia să fie reprezentată la această victorie a omului asupra elementelor.

— Foarte bine! foarte bine! de minune! A probat! Bravo! repetă căteva vocă; dar o bună parte din membrii aîră remasă tăcută ca pesci. Afurisitul cuvînt de „subscriptiune“ recise auditorul care era aproape de a face exploziune.

După cîteva minute, escelentul d. Lamothé scăzându-se de a nu putea să asiste până la finele sedinței, ești lă pălăria și se strecură. Tot asemenea intîmplă și cu alti doi trei membri, cari se îndreptă spre ușă, și, odată ești la aer, ești frecau mâinele zicînd: „dar binisori am scăpat!“ Cât pentru d. Calvet, el rămase neclintit; atunci gasi momentul favorabil de a își repezi contra inamicului toate bateriile sale. Că un strategist icusit, începu prin focuri mîrunte, apoi ești desfășură grosul batalioanelor și termină prin o teribilă sargă de cavalerie.

El se deslîntă contra proiectului Englezilor, în urmă, dând cu punmul pe masa adunării, încheiă prin această frasă resuñătoare:

— Domnilor, legile magnetismului pămîntesc, a-celele ale electricității, totul ne demonstrează că ipoteza este falsă. O subscripție pentru un asemenea lucru! Cine se poate găsi la această, fără a nu surde? N'ama avea noi 500 de franci! Dacă voi să vă asoci la o operă hîmerică, nu puteți găsi mai bună ocazie.

Cât pentru noi, cari ne respectăm demnitatea, noi nu ne vom călini din loc!

Discursul acesta face sensație. Dar atunci se vîd ridicându-se din mijlocul unui grup, un jună ca de vre o 23 de ani, cu o fizionomie gînditoare. Toți ești îndreptării ochii spre el. Toți presimtă că prin instinct, că daca acest necunoscut lău cuvîntul, poate că avea să anunțe vre o nuvelă de mare însemnatate. Se facă deci cea mai mare tăcere; într-o clipă tot auditorul cuprinse dintr-o căutătură pe acest strînău jună, a căruia figură exprima o dulce visărie și o mare energie.

rică nu e aplanat încă: el zice că cel din urmă proiect de lege eclesiastic fiind respins, guvernul mai are mijloace de a prepara pacea între Biserică și Stat; el nu poate să ia de căt o atitudine expectantă și să eexecute cu blândetele legile existente.

(Havas)

MAINOU

Se vorbesce, că d. Conta ar fi reușit să înțeleagă că retragerea sa de la logofetă scoalelor a devenit inevitabilă.

Mieux tard, que jamais!

Despre d. Tiriachiu am anunțat deja, că d-sa a declarat, încă de zilele trecute, că președintele consiliului poate să dispue orî-când de portofoliul internelor.

D-nul C. Vladoiu licențiat în drăpt, fost magistrat, locuiește str. Clopotar 64, se însarcinează a plădu procese înaintea tuturor instanțelor judiciare, precum și a face or ce acte de notariat. Pentru persoanele fără mijloace oferă serviciile sale gratis. Consultațiuni de la 8-10 dimineață și de la 4-6 seara.

LA MAREA BURSA NATIONALA

41 bis, STRADA LIPSCANI, 41 bis

I. M. FERMO & FRATII BENZAL

CURSUL BUCURESCI.

Pe ziua de 28 Noiembrie, 1880, ora 10

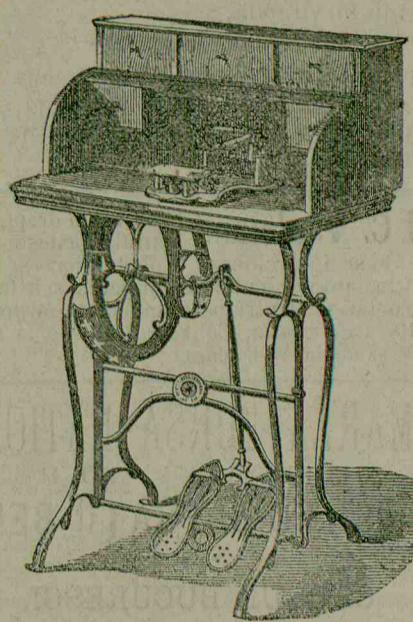
OBLIGAȚIUNI	Comp.	Ven.
6 ½% Rurale Conversiune	85	86
" esite la sorti		
8 ½% Domeniale	104 ½	105 ½
" esite la sorti		
Dob. 10 fr. Oblig. C. pens. 300 l. f. C.	190	195
7 ½% Scrisori fonciare rurale	100 ½	101 ½
7 ½% " urbane	94	95
8 ½% Impr. Municipal	101	102
" cu pr. Buc. (bil.		

Garanție pe 3 ani

CEL MAI MARE DEPOU DE MASINE DE CUSUT

DE ORI-CÉ SISTEM

pentru famili și meseriaș — plătibile și în căsturi mici

BRÜDER KEPICHBucurești, Strada Se-
larī «Hotel Victoria»Galatz, Strada Doam-
nei, lângă «Hotel Me-
tropole».Craiova, Strada Lip-
scaniilor, 52.

Brăila, Strada Mare 55

Invențatura gratis și la
domiciliuCarte de invățătură în
limba română și în toate
limbele europene.Preciuri curente ilus-
trate gratis după cerere.
Mare deposit de re-
quiste pentru mașine
de cusut precum: Ace,
Ată, Unt-de-lemn, Ibrășin,
etc. etc.

Reparurile se efectuează eftin și prompt

Invențatura Gratis

Mașinile de cusut plătibile în căsturi septămănale

Magasinul de Blănării sub firma:

LA URSUL ALB

SA MUTAT

Strada Lipscani, lângă Joanid bacanul

Unde a sosit un mare assortiment cu tot felul de

BLANURI

HAINA IMBLANITE PENTRU DAME

Manșoane, Booale, Căciuli, Cojocăce, etc. etc.

Precum și tot felul de piei nelucrate, cu prețurile foarte moderate.

BRUDER SPITZER.

DRAGEE, ELIXIR SI SIROP DE FER

A DOCTORULUI RABUTEAU

Laureat al instituției Franciei.

Numerosele studii facute de invățători cei mai distinți a epocii noastre, au demonstrat că preparațiile de fer a Dr. Rabuteau sunt superioare tutelor celor alte terapogene pentru tratamentul băilor următoare: Chlorosă, Anemie, Palora fețel, Perderi Slăbiciunile Copiilor și toate băile cauzate prin sărăcia sănghului.

DRAGEE D-ru lui RABUTEAU: Nu îngreșe dinții și sunt mistuite de stomachurile cele mai slabă fără a produce constipații: A se lua 2 dragele, una dimineață și alta sera în timpul mânăcerii.....

ELIXIR D-ru lui RABUTEAU: Recomandat persoanelor a căror funcții digestive au trebuință de o restabilitate sau stimulată. A se lua câte un păhrăut de răchiu dimineață și sera înaintea mânăcerii.....

SIROP D-ru lui RABUTEAU: Destinat în special copiilor...

Tratamentul terapeutic prin DRAGEELE RABUTEAU este foarte economic, ele nu dau loc de căi la ușă cheltuieli neînsemnată pe fiecare zi.

A se fieri de contra-faci și pe flaconele de fer a D-ru lui Rabuteau, a se cere ca garanție, marca fabricii (depușă) purtând semnatura lui CLIN și G-nia și MEDALIA PREMIULUI MONTYON.

PARIS, CLIN și G-nia, 14, STRADA RACINE.

Deposit în București la D-nu Ovesa și C. Gersabec, uroguist și la D-nu Risdorfer, farmacist.

Machine de cusut plătibile în căsturi septămănale

Machine de cusut plătibile în căsturi septămănale